

מערכת בתי המשפט דוברות והסברה

19 בפברואר 2024
"י אדר א תשפ"ד

תקציר גז"ד בתיק תפ"ח 3661-09-20 מדינת ישראל נ' מאירוב ואח' (נאשמים 1-2)

אב"ד סגנית הנשיאה השופטת יעל רז לוי, השופטת גילת שלו והשופט אהרון משניות

בית המשפט המחוזי גזר היום את דינם של הנאשמים 1-2, בגירים כבני 26 ו-27 בעת ביצוע המעשים, אשר הורשעו בעבירות מין חמורות כלפי המתלוננת, קטינה בת 16, שבוצעו במלון "הים האדום" באילת ביום 12.8.20 בפרשה שכונתה "האונס באילת".

בית המשפט גזר על הנאשם 2, אשר חלקו היה המשמעותי ביותר ואשר הורשע במספר הרב ביותר של עבירות - מספר עבירות אינוס בנסיבות מחמירות של המתלוננת; שתי עבירות של סיוע לאינוסה בנסיבות מחמירות; עבירות רבות של מעשים מגונים ושתי עבירות של פגיעה בפרטיות, הנוגעות לסרטון מיני שצילם בחדר, עונש מאסר בפועל של 22 שנים, פיצוי למתלוננת בסך 200,000 ₪ ועונשים נלווים.

בית המשפט גזר על הנאשם 1, אשר חלקו היה פחות מזה של נאשם 2 והוא הורשע בשתי עבירות של אינוס בנסיבות מחמירות של המתלוננת - עונש מאסר של 14 שנים, פיצוי למתלוננת בסך 100,000 ₪ ועונשים נלווים.

בית המשפט ציין בגזר הדין: "זהו סיפור על נערה צעירה, שמחה ותאבת חיים, שבעת שבילתה עם חבריה בחופשת קיץ באילת, שתתה משקאות אלכוהוליים רבים... עד כדי ערפול חושים. איתרע מזלה של המתלוננת אשר בעת שחשה לא בטוב בשל שתיית האלכוהול ויצאה מהחדר במלון כדי להשיב את נפשה כשהיא מלווה בחברתה א', פגש בה הנאשם 2 ששיחר לטרף, ואף הביע בה עניין עוד כשפגש בה קודם לכן בבריכת המלון.

מכאן, בתפנית חדה ומסויטת בעלילה, הפך בילוי עם חברים לאירוע קשה ופוגעני, שבו במשך שעה עברה המתלוננת מסכת של פגיעות מיניות על ידי מספר רב של משותתפים, תוך הפרה בוטה ורמיסה של פרטיותה, כבודה והאוטונומיה שלה על גופה."

באשר למעשיו וחלקו של נאשם 2 הודגש, כי בעוד המתלוננת פוסעת בקושי ונתמכת על ידי אחרים במסדרון המלון, היא "נקטפה" על ידי הנאשם 2, אשר יצא למסדרון למשמע ההמולה וללא היסוס הציג מצג כוזב, כי הוא אדם בוגר בעל ניסיון במתן עזרה רפואית והוא יטפל בה ויגיש לה עזרה.

בתואנת השוויון ותחת אותו מצג כוזב, הנאשם 2 הוביל את המתלוננת אל חדר 216 במלון, שם החל לבצע בה את הפגיעות המיניות הקשות, שם נרמס כבודה וחוללה פרטיותה. אותו חדר שהאנושיות והמוסר נותרו מחוץ לו, הפך בהרף עין ל"סדום ועמורה", כפי שתואר זאת הנאשם 1.

הנאשם 1 אנס את המתלוננת לאחר שהנאשם 2 כבר עשה זאת קודם לכן, ותוך כדי כך הנאשם 2 מצלם את אינוסה של המתלוננת על ידי נאשם 1 ומשמיע לו קריאות עידוד באמרו "תפרק אותה".

מערכת בתי המשפט דוברות והסברה

בית המשפט הדגיש, כי כל הבאים אל החדר בו חולל גופה של המתלוננת הקטינה בחרו להיכנס אליו תוך שהם מודעים לפגיעות המתחוללות בחדר, לפגיעות הקשות בפרטיותה של המתלוננת, בזכותה לכבוד כאדם וכפרט, ולא רק שאיש מהם לא עצר את הפגיעה, אלא הם השתתפו בה בצחקוקים מחוץ לחדר ובתוכו, בעשיית תנועות מגוונות ביחס לקורה בחדר, כשכל אחד מוסיף כמה טיפות שמן ונוזל בעירה, למדורה. הנאשמים, בשונה מהמתלוננת, היו במצב בו הם שלטו בגופם וברצונותיהם והיו מודעים למתרחש, אך ליבם קשה, ואיש מהם לא חס עליה.

בית המשפט הדגיש, כי מסכת העבירות שביצעו הנאשמים 1 ו-2 במתלוננת, קטינה כבת 16, תוך חילול גופה וכבודה הם מהקשים שנראו בין כותלי בית משפט זה: **"לא תיק אחד ולא שניים ראינו בימי חלדנו בתיקי הפשיעה החמורה שאנו שומעים יום יום, והאופן בו בוצעו העבירות בתיק זה חריג בחומרתו, בפוגעותו, בהיקפו ובמידת ההתפרקות שהייתה בו מערכים אנושיים בסיסיים של כבוד, חמלה ואנושיות"**.

בקביעת מתחם העונש ההולם עמד בית המשפט על רמיסתם של הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשמים, ועל כך שנסיונות מקרה זה הינן חמורות במיוחד נוכח הפומביות של המעשה והאופן בו בוצעו המעשים, שיש בו משום ביטול אישיותה ואנושיותה של המתלוננת, וההתייחסות המבזה אליה כאל חפץ שמוטל על המיטה שכל כולו נועד לסיפוק יצרי הנאשמים.

באשר לחלקו ומעשיו של הנאשם 2 הדגיש בית המשפט כי נאשם 2 הוא דמות דומיננטית שאף ניתן לכנותו "מחולל האירוע", הוא הורשע במספר רב של עבירות יותר מכל יתר המעורבים בפרשה ושהה בחדר לאורך כל האירוע. במעשיו של הנאשם 2 ניכר גם התכנון בביצוע העבירות ובתכלול האירוע כולו על ידו, וכי הוא גורם בלעדיו לא היה מתרחש האירוע. לא היה די לנאשם 2 באינוסה של המתלוננת, אלא הוא אף קרא לנאשם 1 כדי שגם הוא יאנוס את המתלוננת, ובאותה עת הוסיף חטא על פשע כאשר תיעד את מעשה האונס; בהמשך עודד נאשמים נוספים, קטינים שאותם לא הכיר קודם, להיכנס אל החדר, ואף עודד את הנאשמים 6 ו-7 לבעול את המתלוננת.

ביחס לחלקו ומעשיו של הנאשם 1 קבע בית המשפט כי הוא נכח יחד עם נאשם 2 בכל השלבים שהובילו לביצוע העבירות, כי קיימת ביניהם סימביוזה כאשר **"הנאשם 1 משמש כמעין שליחו ויד ימינו של הנאשם 2 שהוא המוביל, אך הנאשם 1 מצוי איתו ונראה מחזיק אחריו בכל דבר... הם חברו יחדיו לביצוע העבירות והתנהלו כל העת יחדיו כצוות משימה מגובש שחבירתם הגדילה את פערי הכוחות אל מול המתלוננת הקטינה"**. לצד זאת ציין בית המשפט, כי הנאשם 1 לא היה בתוך החדר בחלק גדול מן הזמן בו בוצעו המעשים במתלוננת.

בית המשפט אף דחה את טענת ההגנה כי יש להתחשב בעובדה שהנאשמים לא נקטו באלימות כלפי המתלוננת, בקבעו: **"ראשית, קשה לראות במעשיו של הנאשם 2 כ'בלתי אלימים', כאשר הוא כפה עצמו על המתלוננת אשר הכרתה הייתה מעורפלת והיא היתה נתונה במצב בו היא לא הייתה מסוגלת להביע התנגדות. ושנית, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, מעשה האונס כשלעצמו, כפעולה נגד גופו של אדם בלא הסכמתו, הוא פעולה תוקפנית ואלימה"**.

מערכת בתי המשפט דוברות והסברה

נוכח האמור, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 עומד על מנעד שבין 20-23 שנות מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 עומד על מנעד שבין 12-15 שנות מאסר בפועל.

בגזירת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם התחשב בית המשפט בשיקולי הרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע של עבירות מין, וביתר שאת עבירות מין המבוצעות בחבורה, וכלפי קטינים וחסרי ישע, תוך שקבע: "ההפקרות והחבירה יחד לביצוע עבירות מין, כשכל אחד מהנוכחים מעודד את האחר בנוכחותו, מעודד ומלבה את האש, מחייבות אמירה מפורשת, המביעה באופן ברור ומובהק את סלידתה של החברה מהתופעה של ביצוע עבירות מין בחבורה, כחלק מ"חברותא" רעילה ותפיסה מעוותת של מגע מיני ויחסי מין, תוך ניצול הכוח של החבורה אל מול חולשה או עמדה פגיעה של האחר. מעבר לעבירות ולפגיעות המיניות עצמן, הרי האופן בו בוצעו, הפומביות, האווירה של העידוד, הצחוקים, הגיחוך והביזוי שבכל אלו, במיוחד לאור המצב מכמיר הלב בו הייתה המתלוננת, מחייב אף הוא אמירה כי התנהגות מסוג זה תיענה בתגובה עונשית קשה, ומכאן החשיבות של שיקולי ההרתעה למען אחרים יראו וייראו..."

בית המשפט התייחס אף לעובדה ששני הנאשמים הם בעלי עבר פלילי ואף ריצו עונשי מאסר בעבר, וגם אם עברם אינו בתחום עבירות המין, עדיין יש לכך משקל מסוים. עוד צוין כי הנאשמים לא גילו ולו זיק של אמפטיה למתלוננת, גם לא בעת הטיועונים לעונש.

באשר לפיצוי למתלוננת קבע בית המשפט, כי תמונת הנזק כתוצאה מהאירועים היא קשה ורחבה, וכי מדובר בנזק שחלקו ילווה את המתלוננת כל חייה, נזק אשר נפרש בפנינו בכל עומקו ותהומותיו במהלך ההליך.

נוכח מכלול השיקולים גזר בית המשפט כאמור על הנאשם 2 שהיה מחולל האירוע עונש מאסר של 22 שנה וכן פיצוי משמעותי למתלוננת בסך 200,000 ₪ ועל הנאשם 1 גזר בית המשפט, בשים לב לשוני ביניהם ולחלקו הפחות דומיננטי 14 שנות מאסר ופיצוי למתלוננת בסך 100,000 ₪.

***** התקציר אינו בא להחליף את פסק-הדין, הנוסח המחייב הוא זה של פסק-הדין המלא *****